

Väited ja peamised argumendid

Komisjon esitab hagi toetuseks kaks väidet, mis tuginevad EÜ asutamislepingu artikli 43 rikkumisele.

Hageja märgib esimeses väites, et kuna liikmesriigi õigusaktidega on kutsealaväliste osanike osalusele biomeditsiiniliste analüüside laboratooriumeid haldavates vabade elukutsete valdkonna piiratud vastutusega äriühingutes piiranguna nähtud ette 25%, siis piiratakse nende õigusnormidega asutamislepinguga tagatud asutamisevabadust. Kostja poolt õigustusena mainitud rahvateravise kaitse eesmärgi saavutamiseks on võimalik kasutada vähem piiravaid meetmeid kui need, mis põhikohtuasjas käsitleti. Komisjon väidab selles osas, et kuigi nõue, et biomeditsiinilisi analüüse peavad läbi viima pädevad töötajad, kes on saanud nõuetele vastava kutsealase väljaõppe, tundub olevat põhjendatud, tundub tingimus, mille kohaselt niisugune kvalifikatsioon on nõutav ka ainuüksi biomeditsiiniliste analüüside laboratooriumides osaluse omamiseks või nende haldamiseks, seevastu taotletava eemärgiga ebaproportsionaalne.

Teises väites teeb komisjon etteheiteid üldise eeskirja osas, mille kohaselt on kutsealavälistel isikutel keelatud omada osalust rohkem kui kahes äriühingus, mis on loodud eesmärgiga hallata ühiselt ühte või mitut biomeditsiiniliste analüüside laboratooriumi. Riigi poolt võetud piiravaid meetmeid ei õigusta kostja poolt osundatud eesmärk, milleks on säilitada vastava sektori professionaalide otsustusõigus ja rahaline sõltumatus, ning vajadus tagada laboratooriumide ühtlane jaotus kogu riigi territooriumil.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Verwaltungsgericht Wiesbaden (Saksamaa) 6. märtsil 2009 — Hartmut Eifert versus Land Hessen, menetlusse astuja: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Kohtuasi C-93/09)

(2009/C 113/46)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Hartmut Eifert

Vastustaja: Land Hessen

Menetlusse astuja: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 21. juuni 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1290/2005 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta

(ELT L 209, 11.8.2005, lk 1) artikli 42 esimese lõigu punkt 8b ja artikkel 44a, mis lisati nõukogu 26. novembri 2007. aasta määrusega (EÜ) nr 1437/2007, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1290/2005 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta (ELT L 322, 7.12.2007, lk 1), on kehtetud?

2. Kas komisjoni 18. märtsi 2008. aasta määrus (EÜ) nr 259/2008, milles sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1290/2005 kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad seoses Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi (EAFRD) vahenditest toetuse saajaid hõlmava teabe avaldamisega (ELT L 76, 19.3.2008, lk 28), on

a) kehtetu

b) või kehtiv ainult seetõttu, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta direktiiv 2006/24/EÜ, mis käsitleb üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste või üldkasutatavate sidevõrkude pakkujate tegevusega kaasnevate või nende töödeldud andmete säilitamist ja millega muudetakse direktiivi 2002/58/EÜ (ELT L 105, 13.4.2006, lk 54), on kehtetu?

Juhul kui esimeses ja teises küsimuses nimetatud õigusaktid on kehtivad:

3. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31; ELT eriväljaanne 13/015, lk 355) artikli 18 lõike 2 teist taanet tuleb tõlgendada nii, et komisjoni 18. märtsi 2008. aasta määruses (EÜ) nr 259/2008, milles sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1290/2005 kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad seoses Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi (EAFRD) vahenditest toetuse saajaid hõlmava teabe avaldamisega, ette nähtud teabe avaldamine võib toimuda alles siis, kui on teostatud nimetatud artiklis ette nähtud toiming, millega asendatakse järelevalveasutusele teatamine?

4. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31; ELT eriväljaanne 13/015, lk 355) artiklit 20 tuleb tõlgendada nii, et komisjoni 18. märtsi 2008. aasta määruses (EÜ) nr 259/2008, milles sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1290/2005 kohaldamise üksikasjalikud eeskirjad seoses Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi (EAFRD) vahenditest toetuse saajaid hõlmava teabe avaldamisega, ette nähtud teabe avaldamine võib toimuda alles siis, kui on teostatud siseriikliku õigusega selleks juhaks ette nähtud eelkontroll?

5. Kui vastus neljandale küsimusele on jaatav: kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31; ELT eriväljaanne 13/015, lk 355) artiklit 20 tuleb tõlgendada nii, et kehtiva eelkontrolliga ei ole tegemist juhul, kui selle teostamisel tugineti kõnealuse direktiivi artikli 18 lõike 2 teises taandes nimetatud registrele, milles ette nähtud teave puudub?
6. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31; ELT eriväljaanne 13/015, lk 355) artiklit 7 — ja eelkõige selle punkti e — tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus tava salvestada kodulehekülje kasutajate IP-aadressid, ilma et selleks oleks kasutajate sõnaselge nõusolek?

6. märtsil 2009 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-94/09)

(2009/C 113/47)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja: M. Afonso)

Kostja: Prantsuse Vabariik

Hageja nõuded

— Tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik ei kohaldanud ühtset käibemaksu määrat kõiikidele matusekorraldajate poolt osutatavatele teenustele ning nendega seotud kaubatarnetele, on Prantsuse Vabariik rikkunud käibemaksu direktiivi⁽¹⁾ artiklitest 96–98 ja artikli 99 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon väidab oma hagis, et Prantsuse maksuõigusnormid kahjustavad käibemaksusüsteemi tõrgeteta toimimist osas, milles need näevad ette kahe käibemaksu määrat kohaldamise teenustele ja tarnetele, mida matusekorraldajad surnud isiku perekonnale osutavad, kuigi praktikas moodustavad need ühe tehingu, mida tuleb ühtse määrat maksustada.

Hageja heidab kostjale ette eelkõige seda, et viimane on õigustamatult lahutanud eriotstarbelise sõidukiga osutatava surnukeha veoteenuse, millele kohaldatakse vähendatud käibemaksu määrat, teistest matusekorraldaja teenustest, nagu näiteks isikute kasutamine surnukeha liigutamiseks või kirstu tarnimine, millele kohaldatakse tavalist käibemaksu. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei tohiks majanduslikust aspektist üheks teenuseks peetavat tehingut kunstlikult lahutada, et käibemaksusüsteemi

tõrgeteta toimimist mitte kahjustada. Antud asjaoludel võivad enamus perekondadest, kes paluvad ettevõtjatel matused korraldada, pidada asjaomaseid teenuseid üheks ja samaks teenuseks.

Lisaks vaidlustab komisjon hageja valiku kohaldada matusekorraldajate poolt osutatavatele teenustele erinevat vähendatud määrat. Käibemaksu direktiivi artikli 98 lõige 1 ei luba kohaldada vähendatud määrat teatavatele veoteenustele ja tavalist määrat muudele teenustele, mida asjaomased ettevõtjad osutavad, kuna see muudab tegeliku maksumäärat Prantsusmaal tavalisest maksumäärast madalamaks. Lisaks on see vähendatud maksumäär erinevate tehingute puhul erinev vastavalt sellele, millises ulatuses vastaval juhul vähendatud määrataga teenuseid osutatakse, mis on samuti direktiiviga keelatud.

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

6. märtsil 2009 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Iirimaa

(Kohtuasi C-95/09)

(2009/C 113/48)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: S. Pardo Quintillán, A.A. Gilly)

Kostja: Iirimaa

Hageja nõuded

Tuvastada, et:

— kuna Iirimaa ei ole täielikult ja õigesti määranud kindlaks tundlike alasid nõukogu 21. mai 1991. aasta direktiivi 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta⁽¹⁾ artikli 5 lõike 1 jaoks;

— kuna Iirimaa ei ole teatud tundlike alade osas võtnud täielikult ja õigesti üle selle direktiivi artikli 3 lõigete 1 ja 2 ning artikli 5 lõigete 2, 3, 4, ja 5 nõudeid;

— kuna Iirimaa ei ole nõutud tähtjaks ehk 31. detsembriks 1998 taganud direktiivi artikli 5 lõigetes 2 ja 3 viidatud puhastustaset teatud linnastute inimekvivalendiga 10000 kogu asulareovee osas, mis väljub tundlikele aladele või tundlike alade valgaladele;

— kuna Iirimaa ei ole teatud linnastute osas taganud, et direktiivi artikli 3 lõikes 1 nõutud kogumissüsteem vastab direktiivi artikli 3 lõike 2 nõuetele, ja

— kuna Iirimaa ei ole nõutud tähtjaks ehk 31. detsembriks 1997 läbi viinud direktiivi artikli 5 lõikes 6 viidatud esimest kohustuslikku läbivaatamist, on Iirimaa rikkunud nendest artiklitest ning direktiivi artiklist 19 tulenevaid kohustusi ja